



NORMAAL? HOE BEDOELT U?

klucht in drie bedrijven

door

FRANS AKKERSDIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NORMAAL? HOE BEDOELT U?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANS AKKERSDIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

John de Leeuw - verpleger
Joke Brouwer - verpleegster
Mevr. Lieshout - met tong problemen
Hr. Stam - laat graag iets zien
Mevr. Tromp - leeft in de wereld die marine heet
Ida Scholten - ziet ze kruipen
Hr. Opstal - kruiswoordpuzzelfanaat
Mevr. Mary v. Buren - Wilhelmina
Hr. Henk v. Buren - haar man, opperkamerheer baron
Elly v. Buren - haar dochter, hofdame freule
Annie de Boer - dominante moeder
Herman de Boer - haar sullige zoon

Decor:

Het toneel is een wachtkamer met daarin een tafel of buro, stoelen voor patiënten en op het bureau telefoons.
Kan met één of twee opgangen.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zit John te telefoneren en aantekeningen te maken. Ook tijdens gesprekken met patiënten maakt hij steeds aantekeningen.

John: U heeft mij beloofd dat er vandaag om 9 uur een verpleegster zou komen... Ja, maar het is nu half tien en er is nog niemand... O, iets verlaat... Wat is het voor iemand? Is ze gediplomeerd..? Nee..? Wat zegt u..? O, wel drie jaar ziekenhuiservaring. Nou ja, we wachten maar af. Goedemorgen. (*John legt telefoon neer en gaat in mappen zitten bladeren. Na enige tijd gaat de telefoon*) Sotrut, goedemorgen. (*wacht even verbaasd en legt telefoon neer*) Nou ja zeg, hoe vind je dat? Ze zegt, val dood vuile hufter en gooit de haak erop. (*even later gaat de telefoon weer*) Hallo... Heeft u daarnet ook gebeld?... Ja! Mag ik u er dan op wijzen dat ik geen vuile hufter ben en ook niet van plan ben om op uw verzoek dood te vallen... Wat zegt u? Noemde ik u trut, hoe komt u daar nou bij, ik ken u helemaal niet... Mevrouw, het kan me niet schelen of u het zelf gehoord hebt, ik weet zeker dat ik trut niet in m'n mond gehad heb...Wat ik dan zei? Gewoon, wat ik altijd zeg als ik de telefoon aanneem. Sotrut, goedemorgen of goedemiddag, dat ligt eraan hoe laat het is... Hoe bedoelt u, nou zegt u het weer... Nee mevrouw, ik zei Sotrut, dat is de naam van deze stichting... Wat dat dan betekent? Nou gewoon, Stichting Onze Therapie Red Uw Toekomst. Zo, nu ter zake. Wat kan ik voor u doen?.. Mevrouw van Buren zegt u, even kijken. (*kijkt tussen de mappen*) Ja, dat dossier heb ik, maar wat heeft u daarmee te maken? Wie bent u eigenlijk?.. O, u bent de assistente van Dr. v. Dalen en u heeft ons dat dossier gezonden. (*ziet Joke, die intussen is binnengekomen*) Goedemorgen, een ogenblik alstublieft... Nee, dat was niet tegen u. Maar waar hadden we het over?... O ja, dat dossier van van Buren, ja, dat hebben we ontvangen en professor v. Vleuten zal het ongetwijfeld bestuderen... O.k. tot ziens en een prettige dag verder. (*legt telefoon neer en wendt zich tot Joke*) Hallo, jij bent zeker de nieuwe assistente die het uitzendburo zou sturen?

Joke: Ja meneer, ik ben Joke Brouwer.

John: Laat dat meneer er maar af, ik ben John de Leeuw, maar als er patiënten bij zijn, is het broeder en zuster.

Joke: Ja meneer, ik bedoel, ja John.

John: Ik ben blij dat je er bent, het wordt druk vandaag. Hang je jas daar maar op.

Joke: Wat moet ik doen?

John: Patiënten ontvangen, met ze praten, ze kalm houden, nou ja, de gewone dingen. O ja, het uitzendburo zei dat je drie jaar ziekenhuiservaring hebt, op welke afdelingen heb je gewerkt?

Joke: (*verlegen*) Eh eh ja, dat is te zeggen, ik ik ik weet het niet.

John: Wat weet je niet? Je hebt toch in een ziekenhuis gewerkt?

Joke: Ja ja.

John: Dan weet je toch wel op welke afdelingen?

Joke: Ja ja, natuurlijk wel.

John: Nou, waar dan? Je hebt toch wel ervaring?

Joke: Ja ja, maar niet op een afdeling zoals jij bedoelt.

John: Wat wil je nou eigenlijk zeggen? Heb je nu wel of niet in een ziekenhuis gewerkt?

Joke: Ja.

John: Maar als wat dan?

Joke: (*zenuwachtig*) Nou, dan zal ik het maar zeggen. In de spoelkeuken en schop me er nou maar uit. (*loopt naar de kapstok*)

John: (*schiet in de lach*) Allemachtig als je me nou belazert, in de spoelkeuken. Wat ga jij doen?

Joke: M'n jas aantrekken natuurlijk.

John: Waarom?

Joke: Wie neemt er nou iemand aan die de boel zo in de maling neemt.

John: Je hebt in ieder geval lef.

Joke: Ja, maar daar heb ik nog geen baan mee.

John: O nee?

Joke: Nee natuurlijk niet, hier mag ik niet blijven en het uitzendburo zal me ook wel niet meer hoeven, als ze horen hoe ik ze beduvelde heb.

John: Hoe kom je daar nou bij? Je mag niet alleen blijven, je moet zelfs blijven.

Joke: Hè, meen je dat nou?

John: Ja natuurlijk, iemand die zo kan bluffen, laat ik toch niet gaan. (*lachen*) Je verpleegster noemen terwijl je nog nooit verder bent geweest dan de keuken.

Joke: Spoelkeuken.

John: Ook goed, spoelkeuken, wat deed je daar eigenlijk?

Joke: Rotwerk. Afwassen, aardappelen schillen, groente schoonmaken, van 's ochtends acht tot 's middags vijf, vijf dagen in de week en af en toe ook nog in het weekend.

John: Geen wonder dat je de kluit zo belazerd hebt. Maar nu ter zake, je bent dus aangenomen om mij te assisteren.

Joke: Waarmee?

John: Nou, zoals ik zei, opvangen en begeleiden van patinten voordat de professor ze ontvangt. We moeten alleen nog voor een buro voor

je zorgen, maar dat komt later wel, we zullen voorlopig hier maar een stoel bijzetten (*pakt stoel en zet die aan de tafel*) Zo kan het wel even.

Joke: Jij bent natuurlijk een gediplomeerd verpleger?

John: Ik? Welnee, ik ben een jaar hospik in dienst geweest en daar heb ik geen diploma van.

Joke: Maar wat zegt professor van Vleuten daarvan?

John: Weet ik niet.

Joke: Hè, hoe kan dat dan?

John: Ik heb die man nog nooit gezien of gesproken.

Joke: Nooit gesproken, maar zo kan je toch niet werken.

John: Ja hoor, dat gaat best.

Joke: Hoe dan?

John: Heel simpel, als hij binnen is, belt hij en dan leg ik de dossiers op het tafeltje in de hal. Hij haalt ze weg, bestudeert ze en hij belt als hij een patiënt wil zien, die breng ik dan bij hem en wacht totdat de professor klaar is met hem.

Joke: Weet je dan welke patiënt je naar hem moet sturen?

John: Ja hoor, dezelfde volgorde als de dossiers, bovenste dossier eerste patiënt enz. Daar heb ik natuurlijk een lijstje van.

Joke: Ik vind het zo gek dat je die professor nog nooit gezien hebt. Is het wel een professor?

John: Hoe kan ik dat nou weten, ik heb nog nooit z'n kop gezien, laat staan z'n diploma's.

Joke: Maar hoe communiceren jullie dan?

John: Af en toe een briefje op het tafeltje in de hal.

Joke: Maar heb je dan nooit van patiënten gehoord hoe hij eruit ziet?

John: Die zien hem ook niet.

Joke: Hè, die zien hem ook niet?

John: Nee, hij zit achter een gordijn en geeft onzichtbaar z'n advies.

Joke: Wat voor advies?

John: Dat zul je straks wel merken.

Joke: Wat voor patiënten komen hier eigenlijk?

John: Van alles, mensen met een tic, een beetje gestoorde mensen, mensen die denken dat ze wat mankeren en soms mensen die echt wat mankeren.

Joke: O ja, erg duidelijk.

John: Ik kan het niet beter uitleggen. Je moet gewoon afwachten wat er komt (*telefoon*) Sotrut, goedemorgen... nee, ik noem u geen trut omdat de uitzendkracht een half uur te laat was. Hoe kon ik trouwens weten dat u aan de telefoon was? Dit bedrijf heet Sotrut en als u wilt weten wat dat betekent, kijkt u maar in uw correspondentie. Maar wat wou u nu eigenlijk weten... Ja, juffrouw Brouwer is er... Ja, dat weet ik

natuurlijk nog niet, maar zo te zien lijkt ze me een ervaren capabele verpleegster... (*Joke schiet in de lach*) Ja dat zei ik toch, maar waarom wilt u dit nu al weten... O, dat noemen ze in uw bedrijf cliëntenzorg. Zijn uw uitzendkrachten zo slecht, dat u na een kwartier al over nazorg begint te zeuren..? Nee juffrouw, dat is geen service, dat is ongezonde nieuwsgierigheid. Goedemorgen (*gooit de haak neer*) Zo, die belt voorlopig niet meer.

Joke: (*kijkt hem vol bewondering aan*) Dat lijkt me ook niet.

John: Als jij nu eens even een kop koffie voor ons gaat halen in de keuken, ik heb het apparaat al aangezet. Intussen kijk ik nog even deze stukken door.

Joke: Waar is de keuken?

John: O, dat is waar, dat weet je natuurlijk niet, aan 't eind van de gang links.

Joke: Oké. (*af, even later telefoon*)

John: Sotrut, goedemorgen... Hallo dokter Nieuwland... Wat zegt u? Het dossier van mevrouw Lieshout? Nee dokter, niet ontvangen.. Ja, ja nieuwe assistente, ik begrijp het.. O, lag het nog in de la van d'r bureau.. Wanneer komt ze.. O, vanmorgen, nou ja, geeft u mij in het kort de gegevens maar, dan maak ik wel een rapportje voor de professor.. Dus mevrouw Lieshout, ongetrouwd, ongeveer 40 jaar en de kwaal.. ja...ja... begrepen... heel moeilijk... ik denk dat ik nu wel genoeg weet... Geen dank dokter, graag gedaan goedemorgen. (*legt telefoon neer en maakt nog wat aantekeningen, even later komt mevrouw Lieshout op, zij steekt steeds haar tong uit en doet of ze likt, dat likken doet ze voortdurend, ook tijdens een gesprek*) Goedemorgen mevrouw. Heeft u een afspraak?

Lieshout: Ja, ik ben mevrouw Lieshout en dokter Nieuwland zou een afspraak voor me maken. Ik hoop dat hij dat gedaan heeft want ik word er gek van. (*Joke op met koffie*)

John: Waarvan?

Lieshout: Van dat gelijk natuurlijk.

Joke: En toen was er koffie.

John: Dank u, zuster.

Joke: Gut mevrouw, wilt u ook een kopje, u staat gewoon te likkebaarden.

Lieshout: Mens, zeur niet. Ik wil geen koffie en neem me niet in de maling.

Joke: Nou, vreet me maar niet op, ik wou alleen maar vriendelijk zijn.

John: Neem het mevrouw maar niet kwalijk, zuster, ze is een beetje overstuur en ze heeft helemaal geen trek in koffie. Dat likken is de kwaal van mevrouw.

Joke: O, wat erg. Bent u de hele dag aan 't likken?

Lieshout: Ja, de hele dag, ik weet niet meer wat ik moet beginnen.

Joke: Dat kan ik me voorstellen. Voor uw man ook, want die zal af en toe wel denken, ben ik nou een vent of een ijsje.

Lieshout: *(huilend)* Ik heb geen man, ik ben altijd alleen en zo is het gekomen.

Joke: Wat? Dat likken?

Lieshout: *(huilend)* Ja.

John: Gaat u toch zitten, mevrouwtje.

Joke: Kom maar, ga hier maar zitten. Wilt u een glaasje water?

Lieshout: Nee, dank u. *(Joke en Lieshout gaan samen zitten)*

Joke: Dus als ik het goed begrijp, bent u gaan likken omdat u geen man heeft.

Lieshout: Ja... nee... of ja, toch wel... Eigenlijk komt het allemaal door die rotkat.

Joke: Hoe bedoelt u, door de kat?

Lieshout: Ach, dat is zo'n lang verhaal.

John: Dat geeft niets, wij hebben alle tijd, hè zuster?

Joke: Zeker broeder. De kracht van Sotrut is dat we onze clinten alle tijd en aandacht geven. *(geeft John een knipoog en hij schiet in de lach)*

Lieshout: Nou, het is zo gegaan, ik was het alleen zijn zat. Ik had natuurlijk wel een leuke baan maar iedere avond zat ik in m'n eentje. De weekends zijn afschuwelijk, ik ben namelijk geen type dat er alleen op uit trekt. Dus dacht ik bij mezelf, ik neem een kat dat is gezellig, je hebt iets om voor te zorgen en een beetje aanspraak. Ik naar het asiel om een katje te halen, nou ik heb het geweten, die rotkat heeft m'n hele leven verpest. *(huilend)*

Joke: Waarom heeft u hem dan niet teruggebracht?

Lieshout: *(huilend)* Hij is zo lief.

John: Maar wat mankeert er dan aan die kat?

Lieshout: Hij is zo lui.

Joke: Lui! Maar iedere kat is toch lui, die van mij ligt ook de hele dag in de zon te slapen.

Lieshout: Dat weet ik wel en dat is ook heel normaal, maar mijn Dorus is in alles lui. *(huiten)*

Joke: Hoe bedoelt u? Geef eens een voorbeeld.

Lieshout: Nou, toen ik hem haalde was hij nog heel klein en kon nog niet zelf eten dus kreeg hij om de drie uur dag en nacht een flesje en ik moest ook nog naar m'n werk, ik liep me rot.

Joke: Maar dat was toch zeker maar voor een paar weken?

Lieshout: Nee, dat is nog steeds zo.

John: Maar hoe oud is die kat dan nu?

Lieshout: Acht maanden.

Joke: Acht maanden en hij eet nog steeds niet zelf?

Lieshout: Nee.

Joke: Maar dat is toch te leren?

Lieshout: Dan moet u me maar eens vertellen hoe. Ik heb er van alles aan gedaan.

John: Wat dan?

Lieshout: Proberen te voeren, melk van m'n vingers laten likken, z'n bek openhouden en eten erin stoppen. Ik heb het hem zelfs voorgedaan.

Joke: Voorgedaan?

Lieshout: Ja, een schoteltje melk en dan laten zien hoe je dat oplikt.

John: Dat begrijp ik niet.

Lieshout: Begrijpt u dat niet?

John: Nee.

Lieshout: Nou gewoon zo (*staat op en pakt schoteltje van koffie, zet het op buro, bukt voorover en likt*)

Joke: (*probeert niet te lachen*) Dat lijkt me toch wel erg duidelijk. (*schiet toch in de lach en draait zich om*)

John: (*schiet ook in de lach en zegt moeilijk*) Zuster, ik ben even in de kamer van professor van Vleuten.

Joke: (*nog steeds gierend*) Zal ik met u meegaan, broeder?

John: (*lachend*) Nee zuster, blijft u maar bij mevrouw Lieshout.

Joke: (*zich herstellend*) Hoe vaak heeft u Dorus zo lesgegeven? (*Lieshout komt weer overeind*)

Lieshout: O zuster, weken, maar hij doet het nog steeds niet.

Joke: Bent u daarom zo gaan likken?

Lieshout: Nee zuster, dat komt door het wassen.

Joke: Door het wassen?

Lieshout: Ja, een kat wast zich toch?

Joke: Ja, dat is waar.

Lieshout: Nou en mijn Dorus verdomd dat dus.

Joke: Hè, hoe kan dat?

Lieshout: Dat weet ik ook niet. Ik weet alleen dat die rotkat gewassen wil worden.

Joke: Doet u hem dan in bad of zo?

Lieshout: Nee, op de kattenmanier.

Joke: Op de kattenmanier?

Lieshout: Ja, gewoon zo (*likken, John op, gaat aan buro zitten*)

Joke: Getverderrie, met uw tong?

Lieshout: Ja.

Joke: Waarom niet met een washandje of zo?

Lieshout: O zuster, dat heb ik geprobeerd maar dat kreng haalde me

helemaal open.

Joke: Nou ja.

Lieshout: Daarom ben ik m'n baan ook kwijtgeraakt.

Joke: Dat begrijp ik niet.

Lieshout: M'n baas vond het geen gezicht dat ik steeds liep te likken als er gasten waren.

John: Wat deed u voor werk?

Lieshout: Ik was gastvrouw in een rouwcentrum.

Joke: Wat gek dat u dan ontslagen bent.

Lieshout: Hoezo?

Joke: Nou, ik kan me niet voorstellen dat gasten van een rouwcentrum zich storen aan uw gelik.

Lieshout: Nee, die niet, maar de familie wel.

John: Dat kan ik me voorstellen. Zuster, kunt u even hier komen?

Joke: Ja broeder.

John: Wilt u deze dossiers even doornemen?

Joke: Natuurlijk. *(gaat naast John achter buro zitten, na enige tijd sluipt Stam binnen. hij draagt een lange jas en heeft z'n handen in de zakken, als hij voor Joke staat, doet hij met z'n handen in z'n zakken z'n jas open)*

Stam: Mooi hè? *(Joke reageert niet)* Mooi hè?

Joke: Ja prachtig, pas maar op met kouvatten. Ga daar maar zitten. U bent zeker meneer Stam?

Stam: Hoe weet u dat?

Joke: Ik heb net uw dossier voor me.

John: Schrok je niet?

Joke: Waarom zou ik?

John: Nou, een hoop vrouwen hadden gillend het pand verlaten.

Joke: Ach, ik heb het wel eens eerder aan de hand gehad.

John: O ja?

Joke: Ja, een kok in het ziekenhuis, ook zo'n potloodventer, nou die had ik het gauw afgeleerd.

John: Hoe dan?

Joke: Die flikte het een keer toen ik net spinazie stond te hakken. Ik hoefde alleen maar even met dat mes te zwaaien en weg was t'ie.

John: Heb je wat beschadigd met dat mes?

Joke: Welnee. *(mevr. Tromp op in een matrozenjurk of pak)*

Tromp: *(tot John)* Jammer dat je geen matroos bent, want je bent best een stuk.

John: Dank u, maar waarom moet ik een matroos zijn?

Tromp: Ik val alleen maar op matrozen.

John: Ik begrijp het. Mag ik even uw naam?

Tromp: Martina Tromp.

John: O, vandaar.

Tromp: Wat? (*Stam sluipt naar Lieshout*)

John: Met een naam als de uwe moet u wel op matrozen vallen. (*Stam doet voor Lieshout z'n jas open*)

Tromp: Wat knap van u, daar heb ik nooit bij stilgestaan.

Stam: Mooi hè, mooi hè?

Joke: Momentje. (*pakt liniaal en loopt dreigend naar Stam*) Wat heb ik u gezegd, zitten en blijven zitten. (*Stam sluipt terug en gaat zitten*) Goed zo, brave jongen.

Tromp: (*heeft met belangstelling gekeken*) Een matroos doet zoiets niet, helaas.

Joke: Maar wat heeft u toch met matrozen?

Tromp: Alles.

Joke: Hoe bedoelt u, alles?

Tromp: Gewoon alles, ik denk aan matrozen, ik droom van matrozen, ik stel me aan voor matrozen, ik drink bier als matrozen, ik rook zelfs zware shag als matrozen.

Joke: U kleedt zich ook nog als een matroos.

Tromp: Ja, vind je het niet enig?

Joke: Ik heb nog een foto van m'n opoe uit 1934 met zo'n jurk aan.

Tromp: O, wat vals.

Stam: Ja, u spot met onze gebreken.

Joke: O, u kunt nog iets anders zeggen als mooi hè.

John: Zuster, zo kan die wel weer.

Joke: Broeder, in de opleiding hebben wij geleerd dat af en toe hard zijn tegen patiënten geen kwaad kan, dat het soms zelfs noodzakelijk is.

John: Wij zijn hier niet hard. Wij dragen oplossingen aan.

Tromp: O, kan ik bij de marine?

John: Dat weet ik niet, dat moet u met de professor bespreken.

Tromp: Ik heb al vijf keer gesolliciteerd, maar ik ben steeds afgewezen. Ze zeggen dat ik niet de goeie opleiding voor de marine heb.

John: Wat heeft u dan voor opleiding?

Tromp: Conservatorium.

Joke: Wat, conservatorium?

Tromp: Ja, alleen niet afgemaakt.

Joke: Waarom niet?

Tromp: De school was in Den Helder.

Lieshout: Wat heeft dat er nou mee te maken?

Tromp: Den Helder, marinestad.

Lieshout: Nou en.

Tromp: Ik spijbelde zo vaak, omdat ik steeds naar m'n matrozen wou

kijken, dat ik ben weggestuurd.

Stam: Ik ben ook van school gestuurd, maar dat was de huishoudschool.

Joke: Zat u op de huishoudschool?

Stam: *(gaat staan)* Nee, ik stond er voor.

Lieshout: Je mag toch wel voor een school staan?

Stam: Dat wel, maar je mag niks doen.

Lieshout: Niks doen? Wat deed u dan?

Stam: Wat ik steeds doe, u weet wel. *(Ida Scholten op)*

John: Goedemorgen.

Ida: Eerst controleren, eerst controleren. *(laat zich op de knieën vallen en al kruipend kijkt ze onder buro en stoelen)*

John: Hallo, wie bent u ?

Ida: Ida Scholten, maar ik moet eerst alles controleren.

John: Maar wat wilt u dan controleren?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto